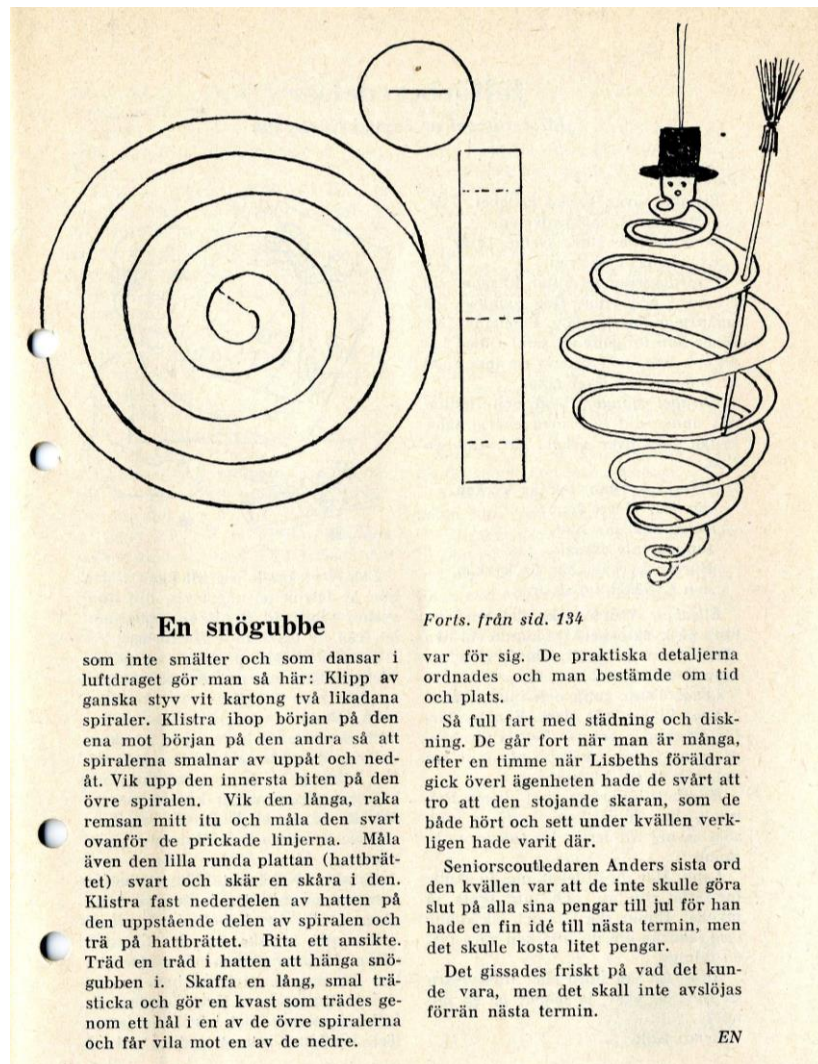


Här kommer några förslag på roliga pyssel, småslöjd och fix från 50- och 60-talen att hitta på med hjälp av en vuxen.

Ur: Eslövs scoutkårs arkiv och Skånes scoutdistrikt av Nykterhetsrörelsens scoutförbunds arkiv.



Hur man gör en snögubbe som inte smälter? Från tidning svenska scoutförbundets flicktidning "Treklövern" maj 1959, ur: Eslövs scoutkårsarkiv

PATRULL L Y A N

Hej på er!

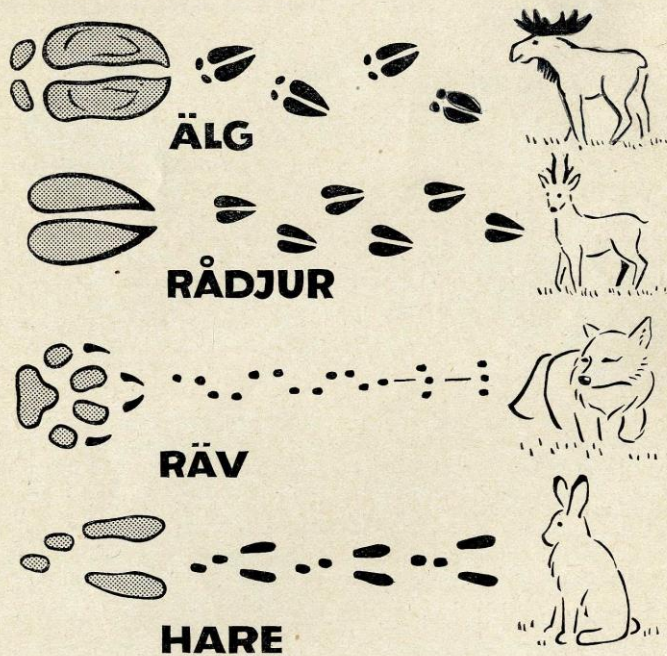


Är det inte härligt? Är det inte underbart? Det härliga vintervädret, menar jag förstås. Ni må tro att en gammal räv njuter. Gör ni inte det också? Och nu, när det inte är så mörkt på kvällarna längre, och solen lyser lite starkare!

När ni är ute i skogen, ser ni förstås alla spår som djuren gör. Är det inte spännande att följa dem och försöka lista

ut, vad de haft för sig. Nästa gång ni har patrullutflykt tycker jag, att ni ska välja ut ett spår av hare, räv eller rådjur eller något annat, och så försöka följa det en bra bit. Se efter var djuret ifråga har ätit och var det kanske har vilat sig och så vidare — det kan bli en hel saga.

Hittar ni ett riktigt fint och tydligt spår, kunde det vara roligt att göra en avgjutning att ta med sig hem. Det går fint



att göra avtryck i snö, bara den är lite hård och packad, i nysnön går det inte all. (Man kan förstås också vänta, tills det bli barmark, men spåren blir faktiskt allra tydligast i snö.) Kanske har ni tur att hitta flera olika spår på samma plats, och då kan ni få en riktigt fin samling mer er hem.



Ur Scoutförlagets bok Syssel (52 olika saker att göra för varje vecka under året) tar jag beskrivningen: Ni behöver sva-velblomma (köp 1 kg i färghandeln), en plåtskopa eller konservburk med skaft på (att smälta svavlet i) samt ett enkelt spritkök. Gör sedan så här: 1) Gör en liten backe i snön ned mot spåret. 2) Smält svavlet i plåtskopa över spritköket. Rör om ibland, så att det inte bränner fast, och se upp, så det inte tar eld. 3) Häll det smälta svavlet nedför backen mot spåret. Strålen ska inte träffa spåret direkt. Peta lite snö över svavlet och ta sedan upp avgjutningen.

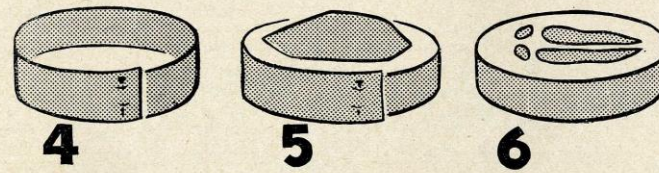
Nu har ni fått en spårstämpel, där spåret »står upp», så ni måste göra en gjutning till, innan spåret blir rätt. Den kan ni göra hemma, och den gör man i gips. 4) Gör en form av papp, som är lite



större än spårstämpeln. 5) Smörj in sva-velstämpeln med såpa. 6) Blanda till en gipsblandning i en gammal burk. (Kom ihåg att hälla gipset i vattnet och inte tvärtom.) Låt gipset suga upp vattnet och rör sen om med en pinne. När gipset just börjat tjockna, så häll det över spårstämpeln. Gipset ska stå minst en cm över spårstämpeln. 7) När gipset torkat (tar ganska lång tid), tar man bort papp-formen och sva-velstämpeln och har ett fint avtryck av sitt djur.

Lycka till!

Mickel Räv



Om det är barmark, som det ofta är här nere i Skåne nuförtiden, så kan man passa på att ta fram sin cykel och fixa med den.



TA HAND OM DIN CYKEL

Cykeln är din goda vän och som alla goda vänner bör man vårda den väl. Det är ju mycket roligare att äga och åka på en välskött cykel än en rostig »rishög», och därtill kommer att en välskött cykel är en fara både för dig själv och för andra i trafiken.

När du nu åter plockar fram din cykel ska du därför först ge den »service», precis som pappa brukar låta göra med sin bil. Men här klarar du allt själv, bara du följer »serviceschemats» tio punkter.

1. Plocka bort kedjan och hjulen. Starta så med en ordentlig avdämning och ren-

göring av hela cykeln — om du råkade »glömma» det i höstas. Kom ihåg att man *aldrig* ska spola en cykel, för vattnet tränger då in i alla vinklar och vrår och hjälper rosten att frodas. Nej, en lätt fuktig trasa är vad som behövs, gärna även en cykelborste. Slarva inte förbi »besvärliga» ställen, för det är just de, som behöver rengöringen bäst.

2. Kedjan tvättar du i fotogen och lägger den sedan i ren olja, som kan uppsugas av varje länk.

3. Frihjulsnävet kräver särskild omvårdnad. Plocka isär det helt, rengör delarna



med fotogen och smörj in dem med konsistensfett. Gör vid isärtagningen anteckningar om hur delarna sitter, så att sammansättningen inte blir alltför besvärlig. Se till att kulringarna blir vända åt rätt håll (den öppna delen mot skålen). Lagren får inte bli vare sig för hårt eller för slappt åtdragna. Hjulet ska snurra lätt, vilket kan kontrolleras genom att man håller axeln mellan händerna och låter hjulet snurra.

4. Kontrollera däck och ekrarna noga. Är däck helt utslitna är det nog bäst att du försöker få köpa nya, liksom om du upptäcker några grova jack i dem. — Finns alla ekrar och sitter de stadigt?

5. Montera på däck och kedjan igen. Spänn kedjan ordentligt. Åk ett tiotal meter och prova bromsarna. Tar de hundraprocentigt? Det *måste* de göra, annars är din cykel en trafikfara! Justera!

6. Alla cyklar måste ha baklykta. Kontrollera att den fungerar liksom att sladden från generatorn är ordentligt fastsatt. — Fungerar förresten framlyset?

7. Kontrollera pedalerna. Sitter de som de ska och kan de rotera fritt runt sin egen axel? Hjälpa dem med lite konsistensfett om de skulle gå trögt.

8. Sedan i höstas har du kanske vuxit några centimeter. Sitter sadeln kanske för lågt nu? Justera den i så fall liksom styrets höjd om det behövs. Var noga med att styret skruvas fast ordentligt.

9. Är stänkskärmarna »skrammelfria»? Dra åt alla skruvar och muttrar om det hörs några missljud. Ta i samma veva en kontroll av låset och smörj det.

10. Titta noga över hela cykeln. Ser du några rostfläckar? Bort med dem snarast möjligt, t. ex. med hjälp av det flytande medlet Rustless eller krämmedlet Autosol.

Ur *Sysse*, en bok för roligt året om av B. Tolander. Scoutförlaget.



JUBILEUMSTÄVLINGEN

i marsnumret, Kjesäter-korsordet, har avgjorts. Här är de lyckliga vinnarna av hajk-kokkärnen:

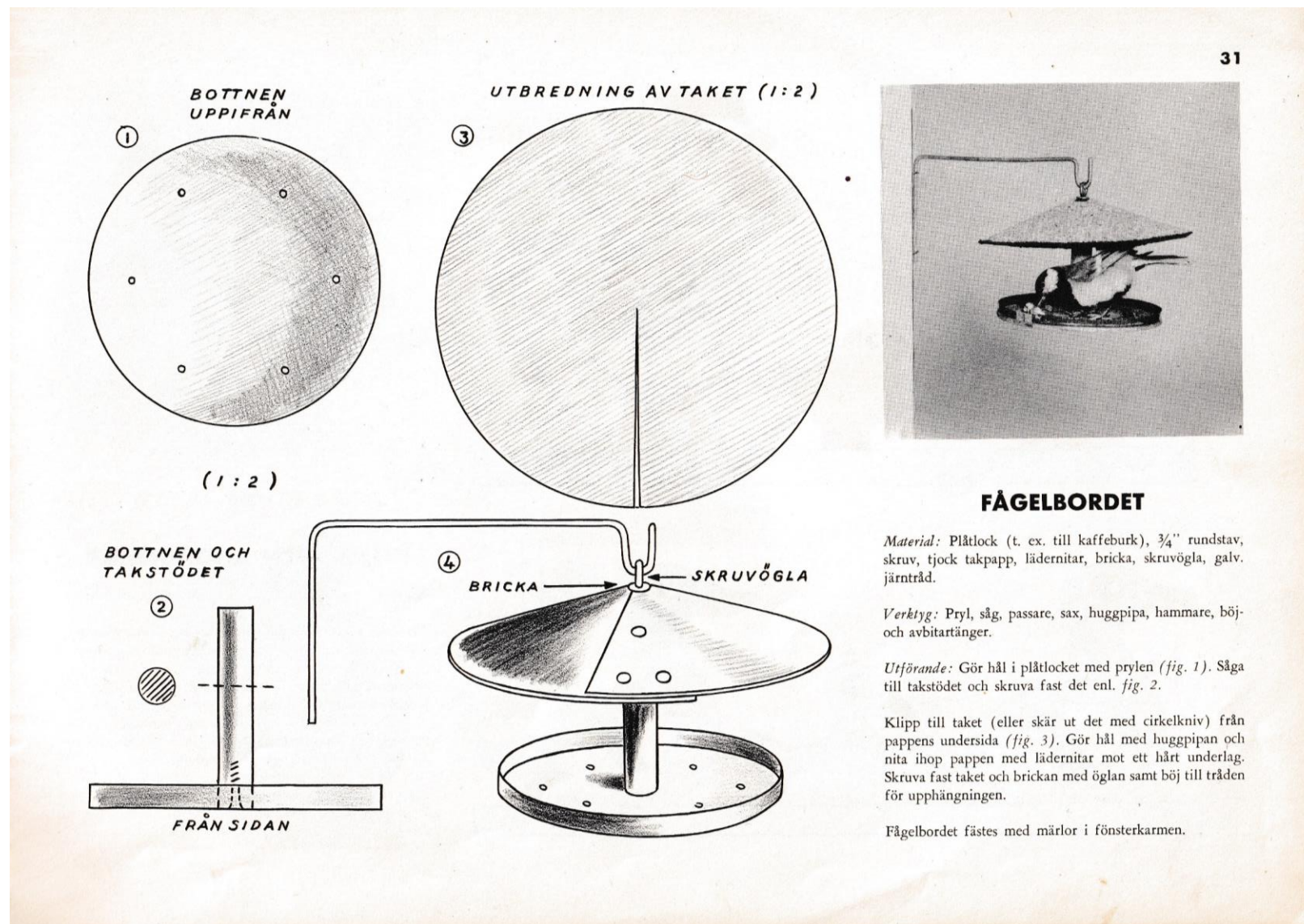
Elisabet Arvidsson, Norrtälje,
Annika Haake, Enköping,
Ulla Johansson, Kvidinge,
Elisabeth Karlsson, Göteborg,
Patrull Humlan, Rödeby.

Linus ...
Forts. från sid. 84.

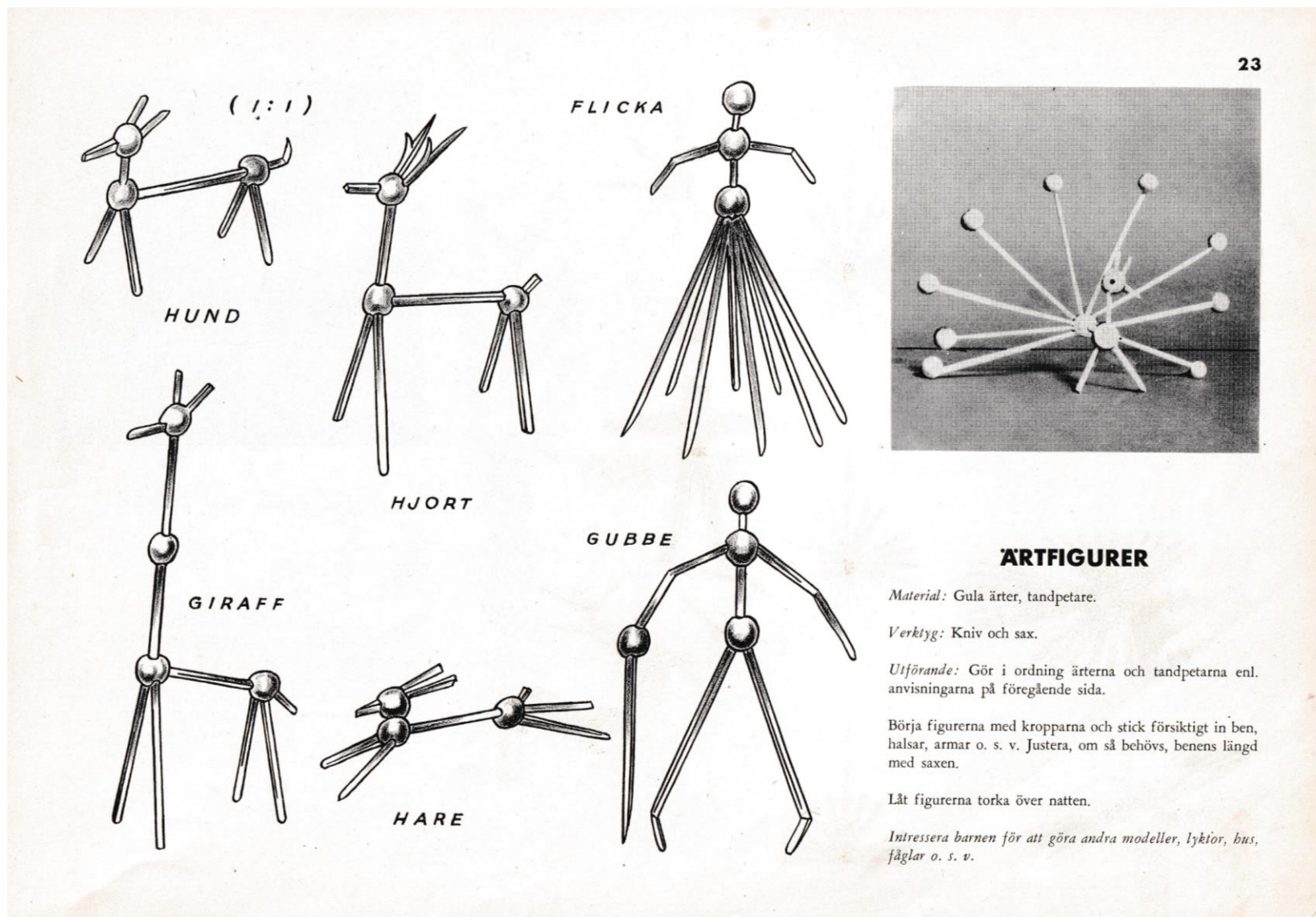
ångrade mig genast och de närmaste 20 minuterna jobbade jag för högtryck med att försöka få henne att hitta rätt bland x och parenteser. Hon förstod ju att jag hade bråttom men hon frågade ingenting och det var *mycket* olikt henne och när jag efter de 20 minuterna lämnade henne i mammas vård och rusade iväg stod hon och log helt vänligt på trappan. Jag sprang hela vägen till ån till Tusses odelade förtjusning. Jag försökte sänka takten strax innan vi kom fram för att hinna titta mig i spegeln och ordna till håret och så, men det ingick inte i Tusses beräkningar. Han stormade bara vidare och med flaxande kappa och rufsigt hår och eldröda kinder anlände jag till mötesplatsen. Tusse lade helt beslag på Linus de första fem minuterna så jag hann andas ut och t. o. m. stjäla mig till en titt i en spegel. Men så småningom kunde inte Tusse stå emot alla spännande lukter i värvällen och då fick Linus tid att ägna sig åt Tusses matte i stället.

P.S. Har ni märkt att det är en ovanligt härlig vår i år?

BiMi

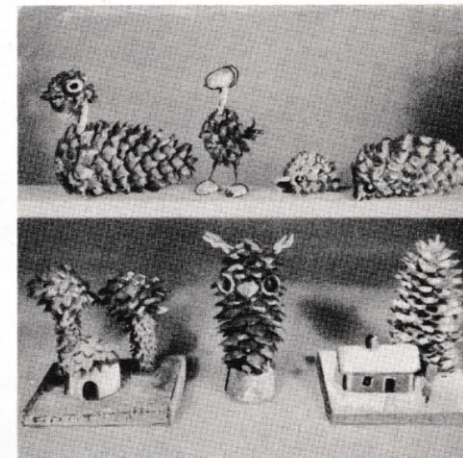
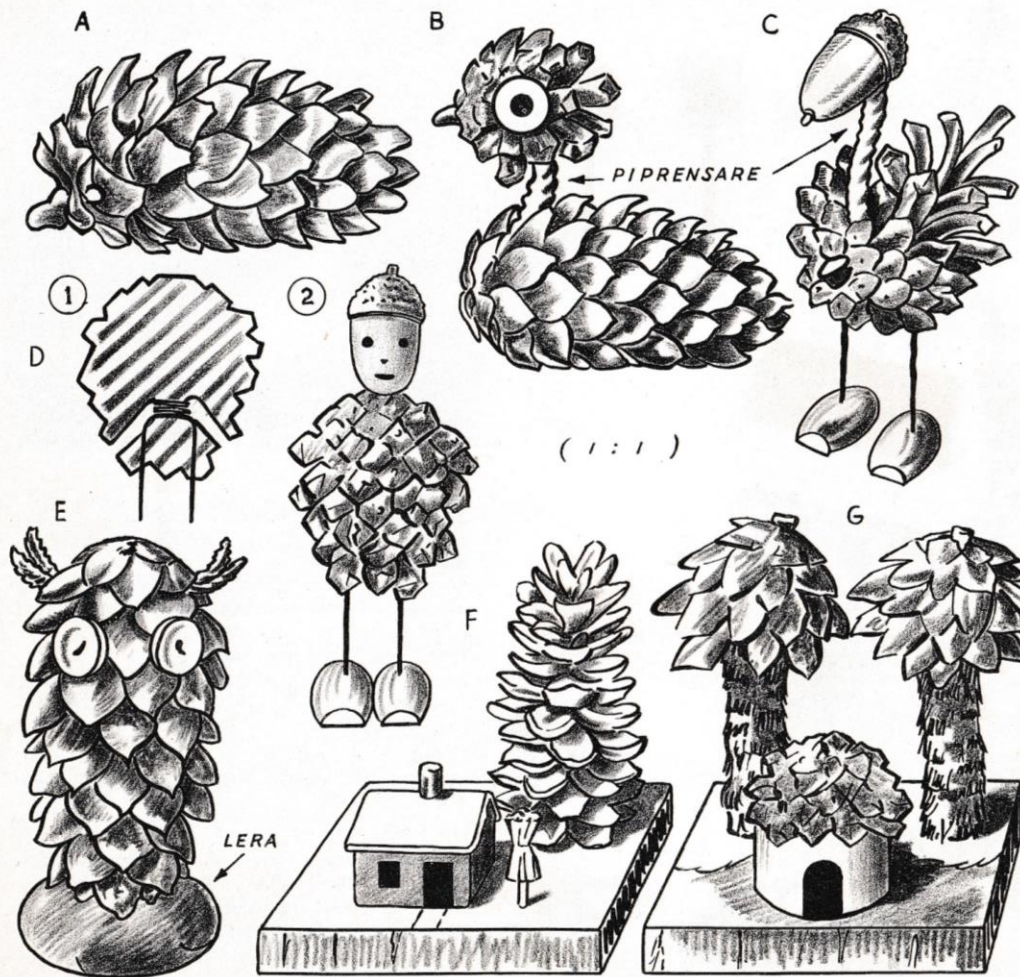


Gör ett fågelbord. Från boken "Småslöjd", 1955, ur: Eslövs Scoutkårs arkiv



Prova att göra roliga och enkla ärtfigurer. Från boken
"Småslöjd", 1955, ur: Eslövs Scoutkårs arkiv

18



ARBETEN AV KOTTAR

Material: Gran- och tallkottar, ekollon, korkbark, lera, blomstertråd, piprensare, knappnålar, häftstift, täckfärger.

Verktyg: Kniv, sax, pryfl, platt- och avbitartänger.

Låt barnen fundera över vad de kan göra av kottarna, som bör vara torra årskottar.

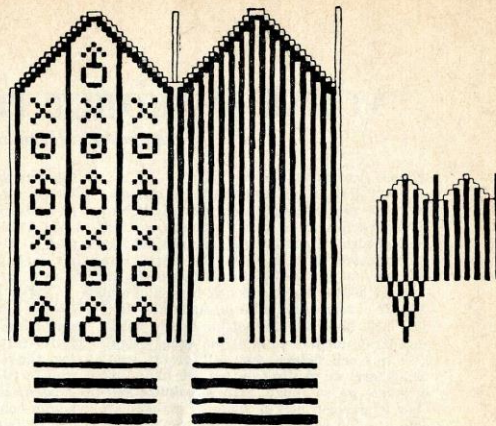
Utförande: Ryck bort fjällen, där så behövs, med en tång. — Gör halsarna på B och C av piprensare och benen på C och D av blomstertråd. Ta knappnålar, häftstift eller skålar på ekollon, som fästes med järntråd, till ögon och gör tofsarna på uven av mossor.

Montera grupperna F och G på korkbark. Forma stugan och hyddan av lera och förse dem med tak av papp eller en kotte. — Måla grupperna och strö på borsyreflingor på vintermotivet.

En klassiker som barn i alla tider gjort: gör figurer av kottar.
Från boken "Småslöjd", 1955, ur: Eslövs Scoutkårs arkiv

Samnordisk artikel

Tumvantar från NORGE



Kära alla stickande flickscouter!
Här kommer en mönsterbeskrivning på ett par vantar som passar en 12-åring. För »oinvigda» ser vantarna ut som alla andra vantar med mönster på men för dej som har lärt dej »spårtecken »betyder» de något helt annat, inte sant?

Du behöver strumpstickor nr 6 eller 7 och 3- eller 4-trådigt garn i två färger, c:a 40 gr av varje (grönt och vitt, kaki och blått eller blått och vitt). De fyllda rutorna gör du i mönsterfärgen, de vita rutorna i bottenfärgen.

Lägg upp 48 m, sticka två räta och två aviga efter mönstret. En ruta be-

tyder ett varv eller en maska. I det sista varvet på mudden med bottenfärgen ökas maskantalet till 65 och därefter stickar man bara rätt. Följ mönstret och passa på att inga trådar stramar på baksidan. Kom ihåg att lägga ut till tummen på var sida av den ensamma lilla maskan du ser på mönstret, där tummen ska sitta. Sätt över tummaskorna på en tråd (11 m), lägg upp 11 nya m och sticka vidare uppåt.

Innan du börjar ta in vanten, måste den nå lite över sista leden på ringfingret. Blir inte vanten lång nog, får du lägga till en mönsterrand.

Hälsningar!

Toppen i Norge

Patrullen Rödhaken i Tometilla, som ni känner sen sept.-okt.-numret av Treklövern, har hört av sej igen. De vann andra pris i Jorden runt-tävlingen, som ägde rum i våras och nu har de skrivit och tackat för priserna de fick, saker från de olika nordiska länderna. Så här berättar pl Stampe:

Vi hade utfärd i går (1 december, det var väl spänstigt! Red:s anm.) och pl ståtade hela tiden med den praktiska sjukvårdsväska på stjärten. Och kan ni tänka er! Allt plåstret gick åt. Det var en som skar sej och sen hittade allesammans en liten prick, som de behövde plåster på. Vi har redan börjat saml scoutkort, som vi sätter in i det fina albumet med BP

på. Vi tog ett kort igår medan Coxi och Stampe stekte (eller kokte?) ägg på en ståltråd. Vi stack hål på ägget i båda ändarna och drog en ståltråd igenom och hängde det hela över elden. Vi ber att få tala om att de blev hur fina som helst för dem som inte tror att det går att steka ägg på en ståltråd. Försök, får ni se! Igår tog vi också hem en liten fågel som brutit vingen och hoppade hjälplöst omkring på marken. Den sitter nu i patrullyan och tittar på de fina träfflickscouterna som vi fick i pris från Danmark. Vi går varje dag upp med mat och vatten till den. Den heter Peppi.

Hälsningar från

Rödhakarna och Peppi